

A WORLD OVERTURNED

MAUREEN MURRAY

ကိုယ်တိုင်ရေး၊ ပြင်ရပ်မှန်

ကွဲအက်ကြွေ ကျန်မကမ္ဘာ

နိုင်ငံတော်

(ဘာသာပြန်ဆိုသည်)

(ရုပ်ပြည့်နယ်တောင်ပိုင်း - ကလေးမြို့ယောင်စိန်အတွက်ကွန်ပင်ကျောင်း၊ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ပြစ်ရပ်မှန် ကတ်လမ်း)

(A BURMESE CHILDHOOD 1933-47)

မူရင်းစာရေးဆရာ ဟော်ယန်းဘာဟားရေး၏ ဇဝင် အက်ဝါရပ်စင်မှီစီတာ
ပြန်ဟန်ိုင်ဇ်၏ နယ်စပ်ဒေသ လက်ထောက်ကြိုကြပ်ရေးအရာရှိ

မူရင်းစာရေးဆရာ ဟော်ယန်းဘာဟားရေး၏ မိခင် ဒေါ်ခင်ညွှန်မှီစီတာ
တောင်တွင်ကြိုမြို့နယ် အက်သွားရွာသူ

လမ်းယာဉ်ကုမ္ပဏီများနှင့် မိမိတို့ အသုံးပြုသည့် မြို့တော်

မိန့်အပ္ပမာန်အင်္ဂလိပ်သီလရှင်မိန့်ကာလေဆွေး အထက်တန်းကျောင်းကလေးဖြစ်၍
မော်ယန်းဘေးမာရေပညာသင်ယူစဉ်

ကျောင်းကျက်သရေဆောင် ငရုန်းကို ပြန်လည်အသက်သွင်းပေးခဲ့သူ
ဒေါက်တာဝေဟအောင် (ဘယ်) ဒေါ်ပုလင် (ညာ)

စာရေးဆရာမနှင့် အမျိုးသမီးများ

အ·ထ·က (၂) ကလေး ပထမအကြိမ် အာစီယံဂုဏ်သဘင် ဦးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ

အ·ထ·က (၂) ကလေး ပထမအကြိမ် အာစီယံဂုဏ်သဘင် ကျောင်းသားဟောင်းများ၏ သောက်နေသည့်စက် လှူဒါန်းမှု

မိတ်ဆက်ခြင်း

ကျွန်ုပ် ဤကျောင်း (အထက-၂၊ ကလေး.....ယခင် ကွန်ဗင့်ကျောင်း) ကို ရောက်ရှိပြီး (၃)ရက်ခန့်အကြာ.....။ ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ ကျောင်းရုံး အောက်ထပ် ဆင်ဝင်သို့ နိုင်ငံခြားသား ခရီးသွားအုပ်စု တစ်စု ရောက် လာပြီး၊ သူတို့ အထဲမှ လူရွယ် အမျိုးသား တစ်ယောက်က ကျွန်ုပ်အားမေးသည် -

"ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်အတွင်း ဂျပန်တွေ သိမ်းပိုက်ထားတဲ့ ကာလမှာ ၊ ဒီကျောင်းမှာ ကျွန်တော့် ဝမ်းကွဲညီမ တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူ အပါအဝင် မိန်းကလေး သုံးယောက် မြေအောက်ခန်းထဲမှာ ပုန်းနေကြတယ်...။ အဲဒီ မြေတိုက်ခန်းကို သိသလား...."

"ကျွန်တော်မသိဘူး.....ကျွန်တော် ဒီကိုရောက်တာ နာရီ ၆၀ လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်" (အမှန်က နာရီ ၇၀ ကျော်ကျော်ရှိနေပါပြီ) သူမေးလာသော မေးခွန်း၏ အဖြေကို မသိ၍ မသိပါဟု ဖြေလိုက်ရသော အဖြေနှင့်အတူ ဤသို့ မသိရခြင်းသည် ပင် မိမိ၌ အားနည်းချက် ရှိနေပါလားဆိုသည့် အားငယ်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ် သွားခဲ့ပါသည် ။

ကျွန်တော် စူးစမ်းမှု စတင်ပြုလိုက်ရာ ဖြစ်တန်ရာရှိသော အဆောက်အဦ ကြမ်းပြင်များ နှင့် ကျောင်းပုရဂုဏ် အတွင်းအပြင် နေရာများကို သတိပြုမိလာသည် ။ ဆယ့်နှစ်ပေလောက်သာ ခြားနေသည့် စိန့်အဂ္ဂနက်စ် သီလရှင် အဆောင်ရှိ မာသာရီစာရီယာကို မေးကြည့်သည် ။ မာသာလည်း မသိပါတဲ့ ။ သို့သော် မာသာက MAUREEN BAIRD - MURRAY ရေးသားထားသော "A WORLD OVERTURNED" စာအုပ်ကို ဖတ်ရန် ပေးလာသည် ။ စာအုပ် မျက်နှာဖုံးတွင် မြန်မာ အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဥ

ရောပသွေး ပါသည့် ကလေးမလေး တစ်ယောက်ကို ချီထားလျက် ပုံဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည်။ သွေးသား မတူသော်လည်း စာအုပ်ကို မဖတ်ရသေးဘဲ နှင့်တောင် သူတို့ နှစ်ယောက်သည် သားအမိ မဟုတ်ဟု တစ်ချက်လေးမျှ အတွေးဝင် မလာခဲ့ပါ။ အမျိုးသမီး၏ ကျေနပ်အပြုံး မျက်နှာနှင့် ကလေးမလေး၏ လုံခြုံ၊ ကျေနပ် ကြည်နူးနေသော အပြုံးတို့ ကူးယှက်နေကြပုံမှာ မြင်ရသူအဖို့ သားအမိနှစ်ယောက်ဟု ကျေလည်စွာ ခံစားသွား နိုင်သော်လည်း ဥရောပသွေးနှင့် မြန်မာသွေးတို့ နီးကပ်နေပုံ ကို တော့မူ အတွေးနက် ကြပေလိမ့်မည်။

ကျွန်ုပ်အတွေးနက်သွားသည်။ မျက်နှာဖုံးပေါ်မှ "A BURMESE CHILDHOOD 1933-47"ဆိုသော စာသားကိုတွေ့တော့ နက်ရုံသာမက ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ဖြစ်သွားသည်။ ဖတ်ပြီးသောအခါ ယခင် လာမေးခဲ့သော နိုင်ငံခြားသား ဧည့်သည် ၏ အဖြေကို ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာ ဖြေနိုင်သော အဖြေကို တွေ့ရှိလိုက် ရသကဲ့သို့ပင် အံ့အားသင့်ဖွယ်များ ၊ မယုံကြည် နိုင်ဖွယ်ရာများ ၊ သနား ကရုဏာ သက်စရာများ ဆင့်ကာဆင့်ကာ တွေ့ရှိလိုက်ရပါသည်။ စာအုပ်ဖတ်ပြီး ရက်အနည်းငယ် ကြာသည် အထိ စာရေးသူနှင့် သူ့အမေကို သနားစိတ်များ ဖြင့် စိတ်ချမ်းသာခြင်းများ မရှိခဲ့ပါ။ လေအဝှေ့တွင် မြေပြင်ပေါ် တလိမ့်လိမ့်နှင့် ပွတ်တိုက် ပါသွားသော သစ်ရွက် ခြောက်ငယ်လေးများ ဝှေ့ဝဲသော လေနင့်အတူ မြေပြင်ပေါ် ခုန်ပျံတက် ဝဲကာဝဲကာနှင့် ကုန်းစောင်း အောက်ဖက်ဆီ ရွေ့လျားပျောက်သွားသည့်နှယ်၊ မြူများ ဟိုတစ်ကွက် သည် တစ်ကွက် ဆိုင်းနေသော မှုံပျူမှ မှိုင်းလုံးတောင်နှယ် ကျွန်ုပ်စိတ်သည် လည်း အတည်မရ ပျံ့လွင့်သွားတော့၏။

ကျောင်းဆောင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကာ.....ဤနေရာကား ဂျပန်တို့ ဝင်လာသည့် နေရာ၊ ထိုနေရာကား "မာရေး" ကစားခဲ့သော၊

စာသင်ခဲ့သော၊ ရပ်နေသော၊ ပုန်းနေသော၊ ထွက်ပြေးခဲ့သော၊ ငိုနေခဲ့သော နေရာ နေရာဟု ထင်မှတ် တွေးတော မိနေလေ၏။

ဗုံးဒဏ် ထိထားသော ဟောခန်းကိုလည်း ကြည့်သည် ။ ယူကလစ်ပင် ကိုလည်း ရှာသည် ။ ကံကောင်း၍ အနိုင်ကျင့်ခံ ဘေးမှ လွတ်မြောက် နေဆဲ ကျိုးတို့ ကျဲတဲ ထင်းရှူးပင်များ ကြား၌ လည်း ခြေဆန့်သည် ။ Kingswood ကျောင်းမှ ပြောင်းလာသည့် အင်္ဂလိပ်စာအုပ်များ ကိုလည်း ဖုန်ခါသည် ။ အဟောင်းအမြင်း မှန်သမျှ ရှာဖွေစုစည်းသည် ။ လက်ရာဟောင်းခုံများ ပြုပြင်ကာ ဆေးသုတ်သည် ။

Silver oak, နှင့် Salween ရွာကို စုံစမ်းသည် ။ Miss childers ၏ အိမ်ကိုလည်း စူးစမ်းသည် ။ ငါးနှစ်ကောင်ပုံပါ တံခါးပေါက်ရှိရာ အိမ်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားသည် ။ စူးစမ်းစရာကား များ လှပါဘိ.....။

အိပ်မက်ထဲတွင် မျှ ဆန်းကြယ်လှသော ဝတ္ထုများ ထဲတွင် မျှ တွေ့ရခဲ့သော တုန်လှုပ်ဖွယ်၊ မယုံကြည်နိုင်ဖွယ် အကွေ့အကောက် ဘဝ အချိုးအကွေ့ မြောက်မြားစွာကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရသော "MAUREEN BAIRD MURRAY" ကို မသနားဘဲ မနေနိုင်ခဲ့သည့် ရက်များ စွာ ဖြတ်သန်း လာရပါ၏ ။

သနားစဖွယ် ကလေးမလေး၏ ပုံရိပ်ကို တွေးမြင်မိလေတိုင်း မသက်သာသော စိတ်ဖြင့် ငေးငေးငူငူ ဖြစ်သွားရသည် ချည်း ဖြစ်၏။

ယခုတော့.....သူ.....အိုင်ယာလန်မှာ အေးချမ်းနေပါပြီ။

နိုင်သောင်းထွဋ်

("A WORLDOVERTURNED" ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းကို၊ ကိုယ်တိုင် ဖြတ်သန်းခဲ့သူ "MAUREEN BAIRD-MURRAY" က ကိုယ်တိုင် ရေးသားခဲ့၏ ။ ဤစာအုပ်ကို ၁၉၉၇ ခုနှစ်၌ ဂရိတ်ဗြိတိန်တွင် ပုံနှိပ် ထုတ်ဝေခဲ့၏။)

စီစဉ်သူ၏ အမှာ စကား

"ကွဲအက်ကြွေမွ ကျွန်မကမ္ဘာ" ဘာသာပြန်စာအုပ်ကို စီစဉ်ထုတ်ဝေပေးရန် ကမ်းလှမ်းလာသော ဆရာနိုင်သောင်းထွဋ်ကို အ.ထ.က(၂) ကလောကျောင်းအုပ်ကြီး ဆရာကြီးဦးသောင်းညွန့်အဖြစ် စတင်သိရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး "သောတာပန် သိ၊ ကြုံ၊ ကျင့်လမ်း" စာအုပ်အား စီစဉ်ထုတ်ဝေ ပေးစဉ်ကတည်းကပင် ဆရာကြီး၏ စေ့စပ်သေချာမှု၊ စိတ်ရှည် လက်ရှည်မေးမြန်းသမျှ ဖြေကြားပေးမှုများကို သိရှိပြီးဖြစ်သည်။ ။ ဆရာကြီးက စာအုပ်များကို ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလကုန်တွင် အပြီးလုပ်ပေးစေ လိုသော်လည်း မိမိမှာ , တစ်ဖက်တွင် အပတ်စဉ်ထုတ်ပညာရေးဂျာနယ်၌ အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ် တာဝန်ယူနေရသည် ကတစ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ စီစဉ်ဆောင်ရွက် ပေးလိုသည် က တစ်ကြောင်းတို့ ကြောင့် မတ်လအထိ အချိန်ယူ ဆောင်ရွက်လိုက်ရသည် ကို ဆရာကြီး နားလည် သဘောပေါက် ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။ ။

"ကွဲအက်ကြွေမွ ကျွန်မကမ္ဘာ" စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေဆဲ ဖေဖော်ဝါရီလ၏ တစ်ခုသော သောကြာနေ့တွင် ဆရာကြီးထံ ဖုန်းဆက်ခဲ့သော်လည်း အဆက်အသွယ်မရခဲ့။ နောက်ရက်များ တွင် ခရီးထွက်ခဲ့သောကြောင့် သုံးရက်လောက် ဖုန်းမဆက်ဖြစ်ခဲ့။ စာအုပ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောဆိုတိုင်ပင်ရန် ဖုန်းဆက်ခဲ့သည့် အချိန်တွင် တော့ ကျောင်းမှ ဆရာမ

လေးများက "ဆရာကြီးဆေးရုံမှာ "တဲ့ ။ ခါတိုင်းလိုပဲ လူမှုရေးကိစ္စများ လိုက်လံဆောင်ရွက် ပေးနေသည် ထင်မှတ်၍ ဘယ်အချိန်ပြန်ရောက်မလဲ မေးတော့မှ " မဟုတ်ဘူး ။ ဆရာကြီး ဆေးရုံတက်နေရတာ"ဟု သိခဲ့ရသည် ။ ကြားကြားချင်း မယုံနိုင်။ မိမိကို အမြဲ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ရန် သတိပေးနေတတ် သောကြောင့်ပင်။ သွေးတိုး၍ ဦးနှောက်ပိုင်း ဆိုင်ရာ တစ်ခုခုပဲဟု မရေမရာ ဖြေကြားမှုများကြား စိတ်ပူပန်စွာဖြင့် အမြန်နေကောင်း သက်သာရန်ပင် ဆုတောင်းပေး နေမိခဲ့တော့သည် ။

ဆရာကြီး နေမကောင်းသည့်ကြားမှ နောက်နှစ်ရက် အကြာတွင် ဖုန်းပြန်ဆက်သည် ။ "စာအုပ်တွေ အခြေအနေဘယ်လိုလဲ။ ဆရာကြီး ငွေထပ်ပို့ရမလား"တဲ့ ။ စိတ်ထဲတွင် အတော် ခံစားလိုက်ရသည် ။

"ဆရာကြီး နေကောင်းဖို့ သာ ကြိုးစားပါ။ စာအုပ်ကိစ္စ အားလုံး အဆင်ပြေပါတယ်။ ဆေးရုံက ဆင်းတာနဲ့ မြင်ရပြီသာမှတ်ပါ။ ငွေလည်း မလိုပါဘူး။ လိုရင်လည်း စိုက်ထားမှာ မို့ ငွေကြောင့်တော့ မကြန့်ကြာစေရပါဘူး"လို့ ပြောလိုက်ပါသည် ။

နောက်နေ့ကစပြီး "ကွဲအက်ကြွေမွ ကျွန်မကမ္ဘာ"ကို အသေးစိတ် ပြန်ဖတ်ပြီး တည်းဖြတ်သည့် အခါ ဆရာကြီးကို ပိုလို့ သတိရမိ နေပါသည် ။ မေးစရာတွေ ပြောစရာတွေလည်း ရင်ထဲမှာ အပြည့်ဖြစ်နေသည် ။ "ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်ပုံလေးကို ဘယ်လိုထည့်ချင်တာလဲ၊ မျက်နှာဖုံးကိုတော့ ဒီခိုင်းလေးက ဘယ်လိုလုပ်ထားတယ်"စသဖြင့် စာအုပ်ကိုစီစဉ်ထားမှုကို အမြဲသိချင်နေတတ်သော ဆရာကြီးကို ပြောပြချင်နေမိပါတော့သည် ။

ဆရာကြီးက အမှာ စာရေးပေးရန် မိမိအားပြောခဲ့စဉ်က ငြင်းဆန်ခဲ့မိပါသည် ။ "အမှာ စာရေးရလောက်အောင် ခြုံငုံသုံးသပ်နိုင်စွမ်း

နည်းပါးပါသေးတယ်လို့ ပြောခဲ့မိပါသည်။ ။ ယခု အမှာ စာရေး နေမိပါသည်။ ။ အမှာ စာဆိုသည် ထက် စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေး ဆရာကြီး၏ ကြိုးပမ်းမှုနှင့် မိမိ၏ ကြိုးစားမှု၊ ဗဟု သုတနှင့် ရသများကို စာဖတ်ပရိသတ် လယ်ဝယ်သို့ ရောက်ရှိအောင် ပေးပို့စွမ်းဆောင်နိုင်မှု စသည် တို့ကို မိတ်ဆက်သည့်စာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဆရာကြီး နေမကောင်းဖြစ်ပြီး ဆေးရုံတက်နေစဉ် ဤစာအုပ်ကို မိမိ တစ်ယောက်တည်း မည်သို့မည်ပုံ စီစဉ်တည်းဖြတ်ခဲ့သည် ဆိုသည့် အကြောင်းများ ပြောပြချင်ပါသည်။ ။ "ဒါ အမှာ စာမှ မဟုတ်ဘဲ" ဟု ဝေဖန်သုံးသပ်မှုများ ရှိခဲ့ပါကလည်း ကြိုဆိုလက်ခံပါသည်။ ။ ဆေးရုံပေါ် ရောက်နေသော ဆရာကြီး စိတ်ချမ်းသာစေရန် အတွက် မိမိတတ်နိုင်သည့် ဘက်မှ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပြီး စီစဉ်ဆောင်ရွက် ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိစေလိုပါသည်။ ။ ဤအမှာ စာမှာပင် ဆရာကြီး လိုချင်နေသော အမှာ စာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ ။

မူရင်းစာအုပ်ကို မဖတ်ဖူးသော်လည်း ဘာသာပြန် ထားသည် ကို ဖတ်လိုက်ရုံနဲ့ တင် အလွန်ရသမြောက်သော ဝတ္ထုဖြစ်သည် ဟု ခံစားမိလိုက်ပါသည်။ ။ ဆရာကြီး၏ ကျွမ်းကျင်မှုဟု လည်း ပြောရပါမည်။ အခန်း(၁) ဖတ်လိုက် ကတည်းကပင် လက်မှ မချချင် လောက်အောင် စွဲဆောင်နိုင်သည့် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ကလောင်တွင် နှစ်အနည်းငယ်နေခဲ့ပြီး ဘိုးဘွားများမှာ ကလောင်တိဖြစ်သည့် အတွက် ဝတ္ထုထဲသို့ ကိုယ်တိုင် စီးမြော ခံစားရင်း အကြိမ်ကြိမ်ပင် အေးချမ်းသာယာပြီး တောင်တန်းကြီးများ ပတ်လည်ဝိုင်းကာ မြင့်မားလှသည့် ထင်းရှူးပင်များ နှင့် ရှမ်းပြည်နယ်၏ အလှများ စုဝေးနေသော ကလောင်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားသည့်နယ် ခံစားရပါသည်။ ။

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် မိဘမဲ့ဖြစ်ခဲ့ရသည့် သနားစဖွယ် မာရေးမှာ မြ

နိမာပြည်တွင် မိဘများ ၊ ဆွေမျိုးများ နှင့် အတူနေလိုသော်လည်း အခြေအနေ မပေးသဖြင့် အိုင်ယာလန်ရှိ ဆွေမျိုးများ ထံ လိုက်သွားရခဲ့ပြီး၊ ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးထွန်းရှိန် လာခေါ်ခဲ့သော်လည်း "ဆတ်သွားရွာ" နှင့် "အိုင်ယာလန်"ကို ရွေးချယ်ရ ခက်ခဲခဲ့သည့် အသက် (၁၃)နှစ်အရွယ် မိန်းကလေးတစ်ဦး၏ ဖြစ်ရပ်များကို စာနာသနားမိပါသည်။ ။ "မာရေး" က "အကယ်၍ အမေသာ သက်ရှိထင်ရှား ရွာမှာ ရှိနေဦးမည်ဆိုလျှင်၊ အိုင်ယာလန် မြင်းရိုင်းများ ပင် ကျွန်မကို မြန်မာပြည်က ဆွဲထုတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။" ဆိုသည့် စကားကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မာရေး၏ မိခင်အပေါ်ထားရှိသည့် ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့် မြန်မာနိုင်ငံကို ချစ်မြတ်နိုးသည့် စိတ်ကိုလည်း မြင်တွေ့ရနိုင် ပါသည်။ ။ စစ်၏ အနိဋ္ဌာရုံများ နှင့် စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ခံခဲ့ရပုံများကို အသေးစိတ် ခြယ်မှုန်း ထားသည် မှာ လည်း ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ။ ယခင် "စိန့်အဂ္ဂနက် သီလရှင်ကျောင်း"မှာ ယခု အ.ထ.က(၂)ကလော အဖြစ်တည်ရှိနေပြီး ကျောင်းအုပ်ကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူထားသည့် ဆရာကြီး ဦးသောင်းညွန့်က ဘာသာပြန်ဆိုသည့် အတွက် အထူးဂုဏ်ယူ ကျေနပ်မိပါသည်။ ။ အကယ်၍ မာရေးသာ သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေခဲ့ဦးမည် ဆိုပါက ဤစာအုပ်ကိုဖတ်ရန် သူကြိုးစား ပေလိမ့်ဦးမည်။ ဘာသာပြန်ပေးသည့် ဆရာကြီးကိုလည်း ကျေးဇူးအကြိမ်ကြိမ် တင်နေပေလိမ့်ဦးမည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ဆရာကြီးရေးသားခဲ့သည့် မိတ်ဆက်တွင် "သနားစဖွယ် ကလေးမလေး၏ ပုံရိပ်ကို တွေးမြင်မိလေတိုင်း မသက်မသာသော စိတ်ဖြင့် ဂူငူဖြစ်သွားရသည် ချည်း ဖြစ်၏ "ဟူသည့် အတိုင်းပင် ယခု လက်ရှိ၌ မိမိကိုယ်တိုင်မှာ လည်း ဆေးရုံပေါ်တွင် ရောဂါဝေဒနာများ ခံစားနေရသော ဆရာကြီး၏ ပုံရိပ်ကို တွေးမြင်မိလေတိုင်း မသက်မသာသော စိတ်ဖြင့် ငေးငေးငူငူ ဖြစ်သွားရသည်

ချည်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ရိုးပြေပြစ်အောင်

24022014(MON)

12:30 AM
